

सर्वात्मन इत्यनेनोक्तं सगुणं स्तौति अग्निमुखमिति द्वाभ्याम् अग्न्यादीन नूद्येश्वरावयवता विधीयते योऽयमग्निः स तु तव मुखमित्यादिवचनव्यक्त्या ईक्षणं चक्षुः श्रुतिः श्रवणं द्रियम् कंमूर्द्धा प्राणश्च बलं चतत् ॥ १३ ॥ अद्रयः परस्य तेऽस्थिनखानि ॥ १४ ॥ न केवलमेतावत् किंतु सर्वोऽप्ययं प्रपंचस्त्वदवयवभूत एवेति वदन्नेवं सत्यपि प्रपंचस्य षड्जन्मादयो विकारास्त्वयि न प्रसज्यन्ते तस्य त्वयि कल्पितत्वादित्याह त्वयीति अव्ययात्म निपुरुषे पूर्णलोकादयः संजिहते प्रचलन्ति हे अव्ययात्मन इति वा कथं भूते त्वयि मनोमये मनः प्रधाने मनोवृत्तिव्यंग्ये दृश्यते त्वय्य

अग्निमुखं तेऽव निरंघ्रिरीक्षणं मूयोनिभो नाभिरथो दिशः श्रुतिः ॥ द्यौः कंसुरेन्द्रास्तव बाहवोऽर्णवाः कुक्षिर्मरुत्प्रा णबलं प्रकल्पितम् ॥ १३ ॥ रोमाणि वक्षोषधयः शिरोरुहामेघाः परस्यास्थिनखानि तेऽद्रयः ॥ निमेषणं राज्य हनी प्रजापतिर्मैतृस्तु वृष्टिस्तव वीर्यमिष्यते ॥ १४ ॥ त्वय्यव्ययात्मन पुरुषे प्रकल्पिता लोकाः सपाला बहुजीव संकुलाः ॥ यथा जले संजिहते जलौकसोऽप्युदुंबरे वामशकामनोमये ॥ १५ ॥ यानियानी हरूपाणि क्रीडनार्थं विभर्षिहि ॥ तैरामृष्टशुचो लोकामुदागायन्ति ते यशः ॥ १६ ॥ नमः कारणमत्स्याय प्रलयाब्धिचराय च ॥ हयशीर्ष्णे नमस्तुभ्यं मधुकैटभमृत्यवे ॥ १७ ॥ अकूपाराय बृहते नमो मंदरधारिणे ॥ क्षित्युद्धारविहाराय न मः सूकरमूर्त्तये ॥ १८ ॥ नमस्तेऽद्भुतसिंहाय साधुलोकभयापह ॥ वामनाय नमस्तुभ्यं क्रांतत्रिभुवनाय च ॥ १९ ॥ नमो भृगूणां पतये दृप्तक्षत्रवनच्छिदे ॥ नमस्ते रघुवर्याय रावणांतकराय च ॥ २० ॥ नमस्ते वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च ॥ प्रद्युम्नायानिरुद्धाय सात्वतां पतये नमः ॥ २१ ॥

या बुद्ध्या मनसैवानुद्रष्टव्यमित्यादि श्रुतेः जले यथा जलौकसः सूक्ष्मप्राण्यंडराशयः यथा च उदुंबरांतः केसरेषु मशकाः परस्परवार्त्तानि भिज्जा एवम नंतानि ब्रह्मांडानि त्वयि संचरन्तीत्यर्थः ॥ १५ ॥ तस्मादेवं भूतंतव स्वरूपं दुरवगाहमिति त्वदवतारकथाऽमृतमेव संतः सेवंत इत्याह यानियानीति आमृष्टा परिमार्जिता शुक्ल्येषांते ॥ १६ ॥ अतः स्वयमप्यवतारान्नमस्यति नम इति हयशीर्ष्णे हयग्रीवाय मधुकैटभयोर्मृत्यवे हंत्रे ॥ १७ ॥ अ कूपाराय कूर्माय क्षित्युद्धारो विहारो यस्य तस्मै ॥ १८ ॥ १९ ॥ भृगूणां पतये परशुरामाय ॥ २० ॥ संकर्षणं रामम् ॥ चतुर्व्यूहरूपेण प्रणमति नमस्ते वासुदेवायेति ॥ २१ ॥